

УДК 351.74

К. Л. Бугайчук*кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач науково-дослідної лабораторії
з проблем протидії злочинності**Харківського національного університету внутрішніх справ***ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

Постановка проблеми. Питання дослідження правових основ діяльності будь-якого державного органу має відповідну доцільність та прикладний характер. Юридичний термін «правова основа», зокрема, характеризує формальне закріплення повноважень органів державної влади, окреслює підстави та особливості реалізації закріплених за ними прав та обов'язків. Аналіз мети, завдань, функцій та повноважень Національної поліції України неможливо здійснювати без наукового опрацювання сутності та змісту відповідних правових норм, що закріплюють такі завдання, мету створення цього правоохоронного органу просторові та предметні межі дії. В той же час слід відмітити, що сучасний стан розбудови системи Національної поліції України, створення нових організаційних структур, перегляд пріоритетних напрямів її діяльності, вимагає належного наукового опрацювання системи нормативно-правових актів та окремих правових норм, які регулюють порядок надання поліцейських послуг, захист прав і свобод громадян, забезпечення публічної безпеки та порядку в державі.

Аналіз останніх публікацій. Питанням визначення сутності правових основ діяльності органів державної влади, місцевого самоврядування в деякій мірі були присвячені праці Лапкіна А.В., Мельниченка Б.Б., Поляка С.П., Прокопенка В.В., Серьогіної С.Г., Шедька Ю.М. [1-6]. В той же час відмітимо, що сучасні правові основи діяльності Національної поліції не були досліджені та систематизовані належним чином.

Мета статті полягає у визначенні сутності терміну «правова основа» щодо змісту діяльності Національної поліції України, а також систематизація та аналіз нормативно-правових актів, що регулюють її повноваження.

Виклад основного матеріалу. На сьогодні у наукових дослідженнях, присвячених правовій тематиці не має єдиної точки зору на зміст категорії «правова основа». В сфері судової бухгалтерії її, як сукупність нормативних правових актів, що регулюють виникаючі в ній суспільні відносини в галузі створення і використання економічної інформації в процесі попередження, припинення і розкриття економічних злочинів [7].

В галузі організації й діяльності органів публічної влади під правовою основою розуміють

систему нормативних актів, що визначають функції, компетенцію, форми і методи діяльності органів державної влади і місцевого самоврядування, а також їх структурних підрозділів [2, с. 174]. Подібна ситуація спостерігається й у дослідженнях сфери місцевого самоврядування: «Правова основа місцевого самоврядування являє собою систему нормативних правових актів і правових норм, що забезпечують ефективне регулювання питань організації і діяльності місцевого самоврядування» [6].

Прокопенко В.В., аналізуючи діяльність морського та внутрішнього водного транспорту, до системи таких актів, окрім національних, додає й міжнародні. Він вказує, що серед міжнародних актів є багатосторонні, регіональні і двосторонні угоди, серед яких, у свою чергу, необхідно виокремити міжнародні акти щодо морських перевезень та внутрішніх водних (річкових) перевезень [4, с. 177]. Навіть у нормативних актах держави, зокрема стосовно сфери адміністративного права, правова основа (адміністративної реформи) визначається як нормативно-правові акти, які є відправною точкою і механізмом забезпечення даної реформи [8].

Деякий інший підхід до змісту терміну «правова основа» міститься у працях Голубова А.Є., Лапкіна А.В., Поляка С.П. Аналізуючи різні аспекти правоохоронної діяльності вони говорять, зокрема, що:

1) правова основа провадження в справах про злочини неповнолітніх являє собою системне утворення, яке складається з різних за своєю правовою природою, юридичною силою та змістом нормативно-правових актів, але єдиних у їх призначенні – містити в собі правові норми, якими регулюється правозастосовна діяльність в межах вказаного провадження [9, с. 141];

2) правові основи прокурорської діяльності – це сукупність правових норм, які визначають засади організації та діяльності органів прокуратури України, встановлюють статус працівників органів прокуратури, регулюють правовідносини, що виступають об'єктом прокурорської діяльності, регламентують її порядок, визначають способи, методи і засоби її здійснення [1, с. 18];

3) правова основа оперативно-розшукової діяльності з протидії втягненню неповнолітніх у злочинну діяльність – це закріплені в нормативно-правових актах, науково обґрунтовані,

теоретично осмислені та викликані практичною необхідністю правила (*фактично правові норми – курсив авт.*), що визначають правові, організаційні й тактичні положення використання оперативно-розшукових можливостей з метою забезпечення легальної діяльності оперативних підрозділів правоохоронних органів, а також створення умов для реалізації завдань оперативно-розшукової діяльності та кримінального судочинства [3, с. 92].

Підтримує вищенаведені позиції, Серьогіна С.Г., яка підкреслює, що правова основа являє собою сукупність правових норм, що регулюють суспільні відносини, які виникають у процесі організації й функціонування органів публічної влади, закріплюють елементи їх організації і діяльності [5].

З викладеного матеріалу можна зробити наступні висновки:

– під правовою основою розуміють або систему нормативно-правових актів, на підставі яких здійснюється відповідна суспільно-значима діяльність органів держави, або сукупність правових норм, які встановлюють правила поведінки фізичних чи діяльності юридичних осіб;

– правова основа закріплює принципи, алгоритми та правила здійснення відповідної діяльності органів державної влади та їх посадових осіб;

– правова основа встановлює права та обов'язки учасників відповідних суспільних відносин, а також межі їх відповідальності у випадку порушення положень нормативних актів.

Підкреслимо, що у інституціональних документах, що стосуються діяльності правоохоронних органів, правовою основою, здебільшого, називається стала сукупність певних нормативних актів: Конституція України, закони України, укази Президента України, постанови Верховної Ради України, акти Кабінету Міністрів України та ін. [10-12].

В той же час, ми відстоюємо думку, що термін «правова основа» свій зміст набуває не від поняття «нормативно-правовий акт», а від «норма права», яка в таких актах закріплюється. Саме норма права, як встановлене (санкціоноване) державою, формалізоване, загальнообов'язкове правило поведінки, є основою нормативних актів різного рівня. Важливим є також те, що вказане правило поведінки не є наслідком суспільного договору або нормою соціальною, воно є визнаним державою і охороняється його примусовою силою.

Вищевикладене дає змогу стверджувати, що правову основу діяльності Національної поліції України можна визначити як сукупність правових норм, що закріплюються у національних та міжнародних нормативно-правових актах і регулюють суспільні відносини, які виникають в процесі її діяльності із надання поліцейських послуг

в сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, надання послуг з допомоги особам, які її потребують, а також у сферах публічного адміністрування та взаємодії із іншими органами державної влади, місцевого самоврядування та громадськістю.

Наразі, згідно із законом України «Про Національну поліцію», можна визначити, що правову основу її діяльності складають норми права, які закріплені в Конституції України, міжнародних договорах України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, законах України, актах Президента України та постановах Верховної Ради України, актах Кабінету Міністрів України (постановах та розпорядженнях), а також виданих відповідно до них актах Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України та локальних нормативних актах поліцейських підрозділів [10].

Отже розглянемо зазначені нормативно-правові акти за їх юридичною силою та ступенем впливу на відповідні суспільні відносини.

1. Конституція України. Конституція становить основу системи і змісту усіх джерел права в нашій державі. Крім цього, вона є базою для подальшого розвитку правоохоронного законодавства України, на основі її положень приймаються всі інші нормативні акти, що регулюють діяльність Національної поліції України [13]. При здійсненні професійної діяльності Національна поліція керується принципом верховенства права, закріпленим у статті 3 Конституції України, відповідно до якого людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Під час виконання своїх завдань Національна поліція України забезпечує дотримання прав і свобод людини, гарантованих розділом II Конституції України.

При виконанні покладених на Національну поліцію обов'язків вона, відповідно до положень статті 24 Основного закону, не може надавати особам будь-яких привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Згідно статті 28 Конституції України ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню, отже поліцейським при застосуванні поліцейських заходів за будь-яких обставин заборонено сприяти, здійснювати, підбурювати або терпимо ставитися до будь-яких форм катування, жорстокого, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання.

При застосуванні поліцейських заходів та реалізації інших повноважень, Національна поліція поважає свободу та особисту недоторканість особи. Відповідно до статті 29 Конституції України ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом. У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його перепинити органи Національної поліції можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Під час здійснення досудового розслідування, застосування негласних слідчих розшукових заходів поліція дотримується положень статей 30-32 згідно з якими не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим рішенням суду; особі гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції; не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Мабуть найважливішими положеннями Конституції, що стосуються діяльності майже кожного правоохоронного органу, і Національної поліції, зокрема, є ті згідно з якими особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом [13]. Обмеження прав і свобод людини в діяльності Національної поліції допускається виключно на підставах та в порядку, визначених статтею 64 Конституції України і законами України, за нагальної необхідності і в обсязі, необхідному для виконання завдань Національної поліції [13].

2. Законодавчі акти (кодекси, закони). Серед основних законів України, що регулюють зовнішню та внутрішню діяльність Національної поліції України, насамперед, слід виділити наступні: «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» від 23.12.1993; «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» від 01.12.1994; Закон України «Про звернення громадян» від 02.10.1996; «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» від 22.06.2000; «Про доступ до публічної інформації» від 13.01.2011; «Про центральні органи ви-

конавчої влади» від 17.03.2011; «Про запобігання корупції» від 14.10.2014; «Про Національну поліцію» від 02.07.2015; Кодекс законів про працю України від 10.12.1971; Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984; Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012; Дисциплінарний статут Національної поліції України від 15.03.2018.

Закон України «Про Національну поліцію» є основним нормативним актом на підставі якого будується робота цього правоохоронного органу. Він складається із 10 розділів, 105 статей. Ним встановлюються завдання, принципи діяльності поліції, її система, повноваження, порядок та підстави застосування поліцейських заходів, процедури добору на посаду поліцейського, порядок проходження служби в поліції, соціальний захист та матеріально-технічне забезпечення поліцейських [10].

Інші закони, що регулюють діяльність Національної поліції, стосуються окремі напрямів її роботи, наприклад, роботи зі зверненнями громадян, порядку роботи з інформацією, в т.ч. такої, що має обмежений режим доступу, залучення громадян до правоохоронної діяльності, взаємодії з інститутами громадянського суспільства, іншими органами державної влади та місцевого самоврядування. Окремо слід виділити певний блок законів, що містить правові норми з окремих напрямів практичної правоохоронної діяльності, зокрема, протидії домашньому насиллю, попередженню та припиненню адміністративних проступків та притягненню винних осіб до адміністративної відповідальності, здійсненню досудового розслідування, оперативно-розшукової діяльності та ін.

Крім того, слід зазначити, що Національна поліція України віднесена чинним законодавством до сектору безпеки та оборони України [14], що дає змогу до правових основ її діяльності віднести норми актів, що регулюють питання Національної безпеки держави.

3. Акти Президента України. Президент України на виконання закріплених повноважень видає укази та розпорядження, спрямовані на удосконалення діяльності Національної поліції, її кадрового складу, а також у сфері забезпечення прав і свобод громадян правоохоронними органами держави. Важливим напрямом є введення в дію указами Президента рішень Ради національної безпеки і оборони України щодо питань пов'язаних із забезпеченням публічної безпеки та порядку в державі.

Серед прикладів таких актів варто виділити наступні: «Про першочергові заходи щодо забезпечення реалізації та гарантування конституційного права на звернення до органів державної влади та органів місцевого самоврядування» від 07.02.2008; «Про додаткові заходи із забезпечення гарантій реалізації прав та законних ін-

тересів дітей» від 01.06.2013; «Про затвердження Національної стратегії у сфері прав людини» від 25.08.2015; «Про перелік посад, які можуть бути заміщені поліцейськими в державних органах, установах та організаціях» від 09.12.2015; «Про символіку Національної поліції України» від 09.12.2015; «Про День Національної поліції України» від 09.12.2015; «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 29 грудня 2016 року «Про загрози кібербезпеці держави та невідкладні заходи з їх нейтралізації»» від 13.02.2017; «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 10 липня 2017 року «Про невідкладні заходи щодо фінансування потреб національної безпеки і оборони України у 2017 році»» від 11.07.2017.

У якості прикладу, можемо сказати, що норми Указу Президента «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України»» від 15.03.2016 на Національну поліцію України покладені завдання щодо забезпечення захисту прав і свобод людини та громадянина, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань у кіберпросторі; запобігання, виявлення, припинення та розкриття кіберзлочинів; підвищення поінформованості громадян про безпеку в кіберпросторі, що має наслідком прийняття відомчих нормативних актів МВС та Національної поліції з цього питання, а також виділення цього напрямку роботи як пріоритетного та актуального [15].

4. Акти Кабінету Міністрів України. Відповідно до Закону України «Про Кабінет Міністрів України» від 27.02.2014 [16] до його основних завдань належить здійснення заходів щодо забезпечення обороноздатності та національної безпеки України, громадського порядку, боротьби із злочинністю, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій. До актів Кабінету Міністрів України, що регулюють діяльність Національної поліції ми можемо віднести: Положення про дозвільну систему від 12.10.1992; Правила дорожнього руху від 10.10.2001; постанову «Про утворення територіальних органів Національної поліції та ліквідацію територіальних органів Міністерства внутрішніх справ» від 16.09.2015; Положення про однострій поліцейських від 30.09.2015; Положення про Міністерство внутрішніх справ України від 28.10.2015; Положення про Національну поліцію України від 28.10.2015; Положення про грошове забезпечення поліцейських, відряджених до державних органів, установ та організацій від 04.11.2015; Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для реалізації Національною поліцією заходів щодо підвищення обороноздатності і безпеки держави від 07.12.2016.

Отже, Кабінет Міністрів України встановлює правові норми за дотриманням яких має здійснювати контроль Національна поліція України (дозвільна система, правила дорожнього руху), в той же час воно приймає документи, які спрямовані на впорядкування внутрішньої структури системи Національної поліції, здійснення її матеріального, фінансового та соціального забезпечення.

5. Акти Міністерства внутрішніх справ України та Національної поліції України. Основним завданням МВС є забезпечення формування державної політики у сфері охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, а також надання поліцейських послуг. МВС розробляє проекти державних програм з питань забезпечення публічної безпеки і порядку, протидії злочинності, безпеки дорожнього руху, охорони державного кордону, захисту об'єктів і територій на випадок виникнення надзвичайних ситуацій, а також з питань міграції [12].

Накази МВС, прийняті в межах повноважень, передбачених законом, обов'язкові для виконання центральними органами виконавчої влади, їх територіальними органами, місцевими державними адміністраціями, органами влади Автономної Республіки Крим, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності та громадянами, в тому числі Національною поліцією України. Крім цього керівник Національної поліції в межах власних повноважень видає та підписує накази поліції (ст. 22 Закону України «Про Національну поліцію»), а накази по особовому складу можуть видавати керівники органів, підрозділів, закладів та установ поліції відповідно до повноважень, визначених законом, іншими нормативно-правовими актами, та номенклатурою посад, затвердженою Міністерством внутрішніх справ України [10]. Серед зазначених нормативних документів можемо виділити наступні накази МВС України та Національної поліції України: «Про затвердження Порядку розгляду звернень та організації проведення особистого прийому громадян в органах та підрозділах Національної поліції України» від 15.11.2017 № 930; Положення про Департамент патрульної поліції від 06.11.2015; Інструкцію з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції від 06.11.2015; Інструкцію з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі від 07.11.2015; Порядок присвоєння спеціальних звань поліції та позбавлення спеціальних звань від 12.03.2016; Інструкцію з організації контролю за виконанням документів у Національній поліції України від 13.06.2016; Порядок організації взаємодії Наці-

ональної гвардії України та Національної поліції України під час забезпечення (охорони) публічної (громадської) безпеки і порядку від 10.08.2016; Інструкцію з організації діяльності чергової служби органів (підрозділів) Національної поліції України від 23.05.2017; Правила носіння однострою поліцейських від 19.08.2017; Положення про підрозділи поліції особливого призначення від 04.12.2017 № 987.

Отже нормативно-правові акти МВС України та Національної поліції стосуються як питань поточної та інституційної організації правоохоронної діяльності Національної поліції із надання населенню поліцейських послуг, так і питань публічного адміністрування, яке стосується як побудови організаційних структур Національної поліції, так і процесу підготовки, прийняття та контролю управлінських рішень, а також здійснення інформаційного, кадрового, документального та психологічного забезпечення роботи поліції.

6. Міжнародні нормативно-правові акти. Відповідно до статті 9 Конституції України чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України [13]. Згідно з положеннями Закону України «Про Національну поліцію» у своїй діяльності вона керується міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а під час виконання своїх завдань поліція забезпечує дотримання прав і свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, і сприяє їх реалізації [10].

Окрім цього, згідно із статтею 4 закону України «Про Національну поліцію» взаємовідносини у сферах діяльності поліції з відповідними органами інших держав та міжнародними організаціями базуються на міжнародних договорах, а також на установчих актах та правилах міжнародних організацій, членом яких є Україна.

Отже міжнародними нормативно-правовими актами на підставі яких Національна поліція України організує власну діяльність є: Загальна декларація прав людини від 10.12.1948; Декларація про ліквідацію усіх форм расової дискримінації від 20.11.1963; Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації від 21.12.1965; Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16.12.1966; Декларація про захист усіх осіб від катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність видів покарання від 09.12.1975; Кодекс поведінки посадових осіб при підтриманні правопорядку від 17.12.1979; Європейська конвенція про запобігання катуванням чи нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаран-

ню від 26.11.1987; Конвенція Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин від 20.12.1988; Основні принципи застосування сили та вогнепальної зброї посадовими особами з підтримання правопорядку від 07.09.1990; Європейський Кодекс поліцейської етики від 19.09.2001; Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми від 16.05.2005.

Зазначені міжнародно-правові документи є основою для прийняття національних нормативних актів, що стосуються діяльності усієї правоохоронної системи взагалі та системи Національної поліції, зокрема. Норми міжнародних актів, у більшості випадків, можуть виступати підставою для оскарження дій співробітників поліції в міжнародних судових органах, зокрема у Європейському суді із прав людини. Підкреслимо, що їх положення є обов'язковими для вивчення в системі службової підготовки працівників Національної поліції, а також включаються до програм підвищення кваліфікації працівників Національної поліції, що є важливою складовою її кадрового забезпечення.

На підставі проведеного дослідження сформулюємо певні висновки та узагальнення:

1. У науковій літературі під правовою основою розуміють або систему нормативно-правових актів, на підставі яких здійснюється відповідна суспільно-значима діяльність органів держави, або сукупність правових норм, які встановлюють правила поведінки фізичних чи діяльності юридичних осіб. Цей термін закріплює принципи, алгоритми та правила здійснення відповідної діяльності органів державної влади та їх посадових осіб.

2. Зважаючи на те, що нормативно-правовий акт містить норми права, має неперсоніфікований характер і розрахований на неодноразове застосування, доцільним є визначити правову основу діяльності Національної поліції України як сукупність правових норм, що закріплюються у національних та міжнародних нормативно-правових актах і регулюють суспільні відносини, які виникають в процесі її діяльності із надання поліцейських послуг в сферах забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку, надання послуг з допомоги особам, які її потребують, а також у сферах публічного адміністрування та взаємодії із іншими органами державної влади, місцевого самоврядування та громадськістю.

3. Правову основу діяльності Національної поліції складають норми права, які закріплені в Конституції України, міжнародних договорах України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, законах України, актах Президента України та постановах Верховної Ради України, актах Кабінету Міністрів України (постановах та розпорядженнях), а також виданих

відповідно до них актах Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, локальних нормативних актах органів та підрозділів Національної поліції України.

Література

1. Лапкін А. В. Основи прокурорської діяльності в Україні : навч. посіб. у схемах. Вид. 3-тє, змін. та допов. Х.: Право, 2015. 148 с.

2. Мельниченко Б.Б. Правова основа організації та діяльності органів публічного управління в Україні. *Підприємництво, господарство і право*. 2017. № 12. С. 174–177.

3. Поляк С.П. Правові основи діяльності оперативних підрозділів кримінальної поліції Національної поліції України з протидії втягненню неповнолітніх у злочинну діяльність. *Форум права*. 2017. № 2. С. 87–94. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_2_16.pdf.

4. Прокопенко В.В. Поняття та правова основа діяльності водного транспорту України: митний аспект. *Lex Portus: юрид. наук. журн.* / редкол.: С. В. Ківалов (голов. ред. ради); НУ «ОЮА», ГО «МА Святий Миколай». Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. № 2. С. 169–179.

5. Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні : Підручник для студентів вищих навчальних закладів; за ред. С.Г. Серьогіної. Х.: Право, 2005. 256 с. URL: <http://goo.gl/Q0vQ1W>.

6. Шедько, Ю.Н. Система государственного и муниципального управления : учебник для бакалавров. М.: Издательство Юрайт, 2015. 570 с. URL: <https://goo.gl/p7Dmcw>.

7. Дубоносов, Е.С. Судебная бухгалтерия : краткий курс лекций. 3-е изд., перераб. и доп. М.: Издательство Юрайт; ИД Юрайт, 2015. 148 с. URL: <https://goo.gl/Cs5G1l>.

8. Про заходи щодо впровадження Концепції адміністративної реформи в Україні : Указ Президента України від 22.07.1998 № 810/98 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/810/98>.

9. Голубов А. Є. Правова основа провадження в справах про злочини неповнолітніх: зміст та структура. *Право і Безпека*. 2010. № 2. С. 137–142. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2010_2_31.

10. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

11. Про Національну гвардію України: Закон України від 13.03.2014 № 876-VII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18>.

12. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України.

URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF>.

13. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141.

14. Про національну безпеку України: Закон України від 21.06.2018 № 2469-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>.

15. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України»: Указ Президента України від 15.03.2016. Офіційний сайт Президента України. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/962016-19836>.

16. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27.02.2014 № 794-VII. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/794-18>.

Анотація

Бугайчук К. Л. Правові основи діяльності Національної поліції України. – Стаття.

У статті досліджено зміст та ознаки терміну «правова основа», надано авторське визначення поняття «правова основа діяльності Національної поліції України». Проаналізовано норми Конституції України та систематизовано нормативно-правові акти, положення яких складають правову основу діяльності Національної поліції України.

Ключові слова: правова основа, норма права, нормативно-правовий акт Національна поліція.

Аннотация

Бугайчук К. Л. Правовые основы деятельности Национальной полиции Украины. – Статья.

В статье исследовано содержание и признаки термина «правовая основа», представлено авторское определение понятия «правовая основа деятельности Национальной полиции Украины». Проанализированы нормы Конституции Украины и систематизированы нормативно-правовые акты, положения которых составляют правовую основу деятельности Национальной полиции Украины.

Ключевые слова: правовая основа, норма права, нормативно-правовой акт, Национальная полиция.

Summary

Buhaichuk K. L. Legal basis of the activities of the National Police of Ukraine. – Article.

The article examines the content and characteristics of the term «legal basis», presents the author's definition of the concept «legal basis of the activities of the National Police of Ukraine». Analyzed the norms of the Constitution of Ukraine and systematized legal acts, the provisions of which form the legal basis of the National Police of Ukraine.

Key words: legal basis, rule of law, regulatory legal act, National Police.